

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/29/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2517202895
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2517202895.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Andrea Dudášová a sudkyň: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a JUDr. Ľuboslava Vanková, v spore žalobcov: 1/ U. X., nar. XX.XX.XXXX, O. B. XXX, O. X., Česká republika, 2/ P. X., nar. XX.XX.XXXX, O. B. XXX, O. X., Česká republika, 3/ U. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. B. XXX, O. X., Česká republika, zastúpení splnomocnencom: JUDr. P. M., nar. XX.XX.XXXX, M. X, P., proti žalovanej: K. V., nar. XX.XX.XXXX, D. - I. V., E., zastúpená advokátkou: JUDr. Mária Cagalová, Poľovnícka 10, Nové Mesto nad Váhom, o určenie neplatnosti darovacích zmlúv a zmlúv o zriadení vecného bremena, na odvolanie žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Piešťany č.k. 6C/26/2017-97 zo dňa 23. októbra 2018, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovaná má nárok voči žalobcom 1/ - 3/ na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie žalobu o určenie neplatnosti právnych úkonov v celom rozsahu zamietol a výrokom II. vyslovil, že žalovaná má voči žalobcom 1., 2. a 3. nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil citáciou čl. 17 a § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku a vecne odôvodnil tým, že „vychádzajúc z vykonaného dokazovania a poukazujúc na vyššie uvedené, súd dospel k záveru, že žalobcovia nemôžu požadovaným určením neplatnosti právnych úkonov, ktoré urobil ich právny predchodca počas svojho života dosiahnuť zmenu svojho právneho postavenia vo vzťahu k žalovanej, nakoľko takýmto určením sa právne postavenie žalobcov nijako nezmení. K zmene ich právneho postavenia by mohlo dôjsť len na základe žalobného návrhu o určenie vlastníckeho práva resp. o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva po poručiteľovi. Z uvedených skutočností je zrejmé, že žalobcovia nemajú na požadovanom určením neplatnosti právnych úkonov naliehavý právny záujem, preto súd žalobe nemohol vyhovieť a túto ako nedôvodnú zamietol. Súd ďalej uvádza, že v prípade, ak sa v odôvodnení nezaoberal konkrétnou námietkou účastníkov konania, urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúce (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

3. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol s použitím § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a 2 CSP a rozhodol tak, že v konaní úspešnej žalovanej priznal plný úspech, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne vyšší súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku“.

4. Proti tomuto rozsudku podali odvolanie žalobcovia prostredníctvom splnomocnenca. Poukázali na to, že žalobu podávali traja žalobcovia avšak na pojednávaniach 25.09. a 23.10.2018 bol vypočutý len jeden a to žalobca 1/. Žalobca 2/ vypočutý nebol, nebola mu daná možnosť uviesť súdu skutočnosti, ktoré sú mu známe a ktoré podľa jeho názoru mali vplyv na konanie otca pri spisovaní darovacích zmlúv ako aj závetu. Pred smrťou otca pracoval ako vodič z povolenia, otca navštevoval. Bol presvedčený o tom, že otec nekonal podľa vlastnej vôle, bol pod tlakom a v bezvýhodiskovej situácii. Avšak žalobcu 2/ ani žalovanú súd nevypočul, čo považuje za pochybenie súdu a znemožnenie uplatniť jeho práva na spravodlivý proces. Za nesprávny súdny proces pokladá aj to, že súd sa nezaoberal žiadnou formou ich námietkou a návrhom na prekvalifikovanie návrhu žaloby, aby súd určil, že právoplatnými dedičmi a vlastníkami celej pozostalosti sú žalobcovia a majetok patrí do dedičstva, keďže obidve darovacie zmluvy boli spísané pod nátlakom a v rozpore s dobrými mravmi, navyše keď rodinný dom bol v čase smrti vlastnícky zapísaný na otca. Tento návrh súd neprijal a ani neuviedol v zápisnici o pojednávaní. V dôsledku toho došiel k nesprávnemu právnemu rozhodnutiu vo veci. Navrhuje preto, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec prikázal znova prejednať.

5. Žalovaná odvolací návrh nepodala, k doručenému odvolaniu žalobcov sa nevyjadřila.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ v odvolaní použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b) a h) Civilného sporového poriadku), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku) a došiel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

7. Predmetom konania je požiadavka žalobcu na určenie neplatnosti darovacej zmluvy a zmluvy o zriadení vecného bremena uzavretej 03.11.2016 medzi darcom U. X. a obdarovanou K. V., ako aj zmluvy o darovaní pozemkov zo dňa 12.07.2016. Vzhľadom na rozsah a dôvody odvolania žalobcov je predmetom odvolacieho konania posúdiť či súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a či súd prvej inštancie právne správne posúdil uplatnený nárok.

8. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcami tvrdeného nároku, ktorý vo vyčerpávajúcom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na posúdenie uplatneného nároku, výsledky dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom i podľa odvolacieho súdu došiel k správnym skutkovým zisteniam, a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, keď vec i správne právne posúdil, s poukazom na ustanovenie 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolací súd odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov súdu prvej inštancie odchýliť, a preto nemôže dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné:

9. Podanou žalobou sa žalobcovia domáhali určenia neplatnosti darovacej zmluvy a zmluvy o zriadení vecného bremena zo dňa 03.11.2016 a darovacej zmluvy zo dňa 12.07.2016 z dôvodu, že podpisy darcu na oboch zmluvách nie sú vlastnoručným podpisom darcu, obe zmluvy bolo uzavreté v núdzi, neslobodne, pod psychickým nátlakom obdarovanej, v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko hodnota daru je v absolútnom nepomere k protihodnote poskytovaných služieb. Súdom prvej inštancie žalobu zamietol, keď došiel k záveru, že žalobcovia nepreukázali naliehavý právny záujem na požadovanom určení, nakoľko vyslovením neplatnosti kúpnej zmluvy by sa postavenie žalobcov v ničom nezmenilo. Žalobcovia nesúhlasili s právnym posúdením veci, mali za to, že súd sa mal zaoberať prekvalifikovaním nároku.

10. Podľa § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

11. Naliehavý právny záujem na požadovanom určení je podľa celkom jednoznačnej úpravy v zákone i v zmysle ustálených záverov teórie procesného práva, aj relevantnej rozhodovacej praxe súdov (judikatúry), základným procesným predpokladom každej tzv. určovacej žaloby, pričom bez jeho existencie je vylúčené zaobranie sa takouto žalobou vecne. Uvedené znamená, že v konaní o tzv. určovacej žalobe je vyriešenie si otázky existencie naliehavého právneho záujmu žalobcu na požadovanom určení prvou povinnosťou súdu, pretože len kladná odpoveď na takúto otázku poskytuje priestor pre ďalšie konanie vo veci samej (teda najmä dokazovanie zamerané na vecnú podstatu problému), kým naopak odpoveď záporná (teda záver o neexistencii naliehavého právneho záujmu) má viesť k bezodkladnému zamietnutiu žaloby, a to nielen z dôvodu čo najväčšej hospodárnosti konania, ale spravidla i pre naznačenie cesty k ochrane práv strán procesne prípustným spôsobom, ktorým je spravidla buď iné, než požadované určenie alebo naopak plnenie.

12. Podľa ustanovenia § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku sa pritom zásadne možno domáhať len určenia, či tu právo je alebo nie je, a to len vtedy, keď je daný právny záujem na požadovanom určení. Právny záujem, ktorý je podmienkou procesnej prípustnosti určovacej žaloby v zmysle citovaného zákonného ustanovenia, musí byť naliehavý. Procesná povinnosť, že v čase rozhodovania súdu je naliehavý právny záujem na určení právneho vzťahu alebo práva, zaťažuje toho, kto sa tohto určenia domáha (žalobcu). Pokiaľ chce žalobca osvedčiť svoj naliehavý právny záujem, musí na jednej strane poukázať na určité skutkové okolnosti prejednávanej veci vedúce k sporu medzi stranami a k potrebe určiť súdom, či tu právo je alebo nie je, na druhej strane vysvetliť, že práva podaná žaloba o určenie je procesne vhodným nástrojom, ktorý tento spor rieši.

13. Určovacie žaloby všeobecne majú potom opodstatnenie tam, kde je ešte len stav ohrozenia práva a nie už jeho porušenia, nakoľko určovacia žaloba podľa ustanovenia § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku má charakter prostriedku preventívnej ochrany práva a naopak nápravu stavu vzniknutého porušením práva možno zásadne zjednať už len za pomoci žaloby na plnenie (§ 137 písm. a) Civilného sporového poriadku). Okrem toho tu však musí byť stav právnej neistoty žalobcu, ktorý má určovacia žaloba odstrániť, pričom naliehavosť právneho záujmu na požadovanom určení musí spočívať v tom, že práve takéto určenie (nie teda žiadne iné) vyrieši všetky sporné právne otázky medzi stranami a vytvorí tak aj pevný právny podklad pre ich budúce právne vzťahy (čiže najmä vytvorí prekážku pre prípadné ďalšie určenia a podľa možnosti predíde aj sporom o plnenia). Práve z toho inak plynie, že naliehavý právny záujem nemôže byť daný tam, kde právna otázka majúca sa vyriešiť v konaní o určení má len povahu otázky predbežnej, či čiastkovej, vo vzťahu k inej právnej otázke, ktorá sa môže sama stať predmetom určovacej žaloby a z takejto filozofie evidentne vychádzala / vychádza aj rozhodná úprava procesného práva.

14. V súdenom spore niet pochybností o tom, že ide o určovaciu žalobu v zmysle ustanovenia § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku, pretože žalobcovia sa domáhajú určenia neplatnosti kúpnej zmluvy. V danom prípade odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná, keďže žalobcovia nepreukázali naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Aby bol naliehavý právny záujem daný, aby rozhodnutie súdu nebolo výsledkom hromadenia zbytočných sporov a aby slúžilo potrebám praktického života, musí vyriešiť predmet sporu medzi stranami, dať mu právny rámec a vyriešiť ich neistotu s konečnou platnosťou. Naliehavý právny záujem na požadovanom určení neplatnosti predmetných zmlúv žalobcovia nemôžu mať, pretože podstatou sporu medzi stranami totiž je otázka vlastníctva, takže mali žalovať určenie, že sporné nehnuteľnosti patria do dedičstva po poručiteľovi, v ktorom konaní by sa posudzovala ako predbežná otázka platnosti zmlúv. Pokiaľ ide o odvoláciu námietku, že sa súd prvej inštancie nezaoberal prekvalifikovaním návrhu, ktorú skutočnosť neuviedol v zápisnici o pojednávaní, k tomu odvolací súd uvádza, že zo zvukového záznamu pojednávania z 23.10.2018 vyplýva, že splnomocnený zástupca žalobcov trval na podanej žalobe a na prekvalifikácii neplatnosti z titulu nesplnenia podmienok, pričom k zmene petitu žaloby nedošlo. Teda možno uzavrieť, že nedošlo k nesprávnemu postupu súdu prvej inštancie. V danom prípade žalobca zmenil právny dôvod žaloby, o ktorom nie je potrebné rozhodovať uznesením. Navyše

súd ani nie je viazaný právnym posúdením vyplývajúcim zo žaloby, pretože právne posúdenie je vecou súdu.

15. Pokiaľ ide o námietku odvolateľov, že žalobca 2/ vypočutý nebol, ide o nenáležitú námietku, nakoľko žalobca 2/ bol riadne predvolaný na pojednávanie určené na 25.9.2018, na ktoré sa nedostavil, teda svojou neúčastňou sa pripravil o možnosť byť vypočutý. Vzhľadom na predbežné právne posúdenie súdom prvej inštancie na pojednávaní 23.10.2018 výsluch strán potrebný nebol. Postupom súdu prvej inštancie nedošlo k odňatiu možnosti strany sporu konať pred súdom.

16. Odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie je dostatočné, logické, presvedčivé a právne správne, obsahuje odpovede na všetky relevantné právne otázky vznesené v konaní, vo veci bolo vykonané aj potrebné dokazovanie plne v súlade s procesnými zásadami formulovanými s Civilným sporovým poriadkom a na tomto základe dospel k správnym právnym záverom. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že odvolacie dôvody uvádzané žalobcom nie sú naplnené.

17. Ďalšie odvolacie argumenty žalobcov odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu odvolaciu argumentáciu nespôsobilú privodiť úspech odvolaniu, preto odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

18. S prihliadnutím k uvedeným skutočnostiam odvolací súd uzatvára, že pokiaľ súd prvej inštancie žalobu žalobcov pre nedostatok naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení zamietol, postupoval vecne správne a tak odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie s použitím ustanovenia § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku, vrátane vecne správneho závislého výroku o nároku na náhradu trov konania (odvolaním osobitne nenapadnutého), potvrdil.

19. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 Civilného sporového poriadku, pričom v odvolacom konaní úspešnej žalovanej priznal v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku voči žalobcom nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie osobitným uznesením po právoplatnom skončení veci.

20. Senát krajského súdu prijal rozhodnutie pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).